

Til stk. 2. Stk. 2, 1. pkt., svarer til udkastets § 1, stk. 2. Hvis det findes hensigtsmæssigt, vil det i de regler, som justitsministeren fastsætter, bl. a. kunne bestemmes, at kun en del af den umyndiges formue må anbringes i en enkelt eller enkelte af de grupper af aktiver, der nævnes i stk. 1.

Stk. 2, 2. pkt., svarer til udkastets § 2, stk. 3. Bl. a. under hensyn til den forholdsvis begrænsede betydning, som adgangen til udlån mod pant i fast ejendom må forventes at få, foreslås det i sin helhed overladt til justitsministeren at fastsætte de nærmere regler om udlånsadgangen. De i udkastets § 3 indeholdte bestemmelser om foranstående prioriteter, opsigelighed m. v. er derfor ikke medtaget i forslaget.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 1, stk. 1, litra a, 2. led. Man har dog fundet det rigtigst udtrykkelig at fastsætte, at den kontante beholdning kan foreligge enten hos værgeren eller som indskud i bank eller sparekasse, jfr. værgebekendtgørelse nr. 64 af 12. marts 1930, § 11.

Til §§ 3-5.

Svarer til udkastets §§ 4-6.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 7.

Ifølge loven af 19. marts 1869 og anordningen af 11. februar 1928 gælder reglerne om anbringelse af umyndiges midler også for andre midler under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn. Der sigtes herved navnlig til båndlagte midler og legatmidler. Båndlagte midler har dog gennem længere tid kunnet anbringes efter noget friere regler. Ifølge justitsministeriets bestemmelser af 30. juni 1948 med senere ændringer kan anbringelse således — foruden i anordningsmæssige effekter — bl. a. ske i hypotekforeningsobligationer og visse realkreditfondsobligationer, i pantebrevne inden for 70 pct. af ejendomsværdien, jfr. ovenfor, og i aktier, der dagligt noteres på Københavns børs. Anbringelse i aktier kan dog kun ske med indtil en tredjedel af kapitalens værdi.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at der også for så vidt angår legatmidler er behov for noget friere anbringelsesregler. Hidtil har anbringelse i andet end anordningsmæssige aktiver kun kunnet ske i kraft af en dispensation, meddelt af vedkommende ministerium i hvert enkelt tilfælde i henhold til anordningen af 11. februar 1928 § 1, sidste stykke. Denne dispensationsadgang er kun blevet benyttet i sjældne tilfælde og imødekommer ikke

behovet for gennem generelle regler at tillade bestyrerne af legatmidler at anbringe midlerne i andet end anordningsmæssige effekter. Indførelse af en særlig dispensationshjemmel for legatmidler uden den i forslagets § 5 angivne begrænsning og i forbindelse med en væsentlig liberalisering af den hidtidige dispensationspraksis imødekommer heller ikke dette behov og ville desuden give anledning til betydeligt administrativt besvær. Justitsministeriet har derfor i § 6, 2. pkt., optaget en til udkastets § 7, 2. pkt., svarende bestemmelse, hvorefter justitsministeren bemyndiges til at fastsætte almindelige bestemmelser om anbringelse i andet end anordningsmæssige effekter af midler under offentlig bestyrelse eller tilsyn, bortset fra umyndiges midler. Det er ikke på forhånd givet, at friheden med hensyn til anbringelse af legatmidler bør være lige så vidtgående som for de båndlagte midlers vedkommende. Det er justitsministeriets hensigt inden fastsættelsen af regler om anbringelse af legatmidler at forhandle med de øvrige interesse-rede ministerier, herunder om, i hvilket omfang det tilsynsførende ministerium skal kunne dispensere fra de almindelige bestemmelser.

I bemærkningerne til udkastets § 7, 2. pkt., anføres, at justitsministerens bemyndigelse ikke skal omfatte tilfælde, hvor anbringelse efter reglerne om anbringelse af umyndiges midler gyldigt er foreskrevet af en giver eller testator. Efter justitsministeriets opfattelse er der dog ikke grund til at indskrænke bemyndigelsen som anført, såfremt den pågældende bestemmelse er truffet inden den nye lovs ikrafttræden. Som nævnt har reglerne om anbringelse af umyndiges midler hidtil også fundet anvendelse på legatmidler. Når der i oprettelsesdokumentet (testamente, gavebrev eller lignende) findes en bestemmelse om anbringelse efter de regler, der gælder for umyndiges midler, kan dette derfor normalt kun forstås som et ønske om, at de pågældende midler skal være anbragt efter de for legatmidler almindeligt gældende regler. Derimod kan man ikke i bestemmelsen indlægge, at opretteren har ønsket, at midlerne, såfremt der fastsættes andre og friere anbringelsesregler for legatmidler, fortsat skal være anbragt efter de snævrere regler, der gælder for anbringelse af umyndiges midler. Endvidere vil det ofte bero på en tilfældighed, om en bestemmelse af det omhandlede indhold er optaget i oprettelsesdokumentet eller indsat i fundatsen af den, der har behandlet testators bo. Endelig kan det også tænkes, at bestemmelsen er optaget i fundatsen, ikke efter ønske fra opretteren eller på initiativ af den, der behandler boet, men efter krav fra det tilsynsførende ministerium.